

השבועון המצויר לאיפורסציה

מנהל הכללי: ב. ד. לרן

החל מ-8 תל-אביב... מנויים: 188.00 מל. 28796

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורך משנה: יצחק בן-צור
הכתב הראשי: עמואל שרת

העולם הזה ושני עיתוניהאח שלו.

לעומת יחסם של יידי העתונאים, זיכה אותי המיבצע בניסיון מסוג אחר, עם סיום הצליחה, גיליתי שארנקי — עם כל כספי ותריסי העודותי השונות — אבד. מסרתי על כך למשרת סבריה וחזרתי לתל-אביב.

את התוכנית השמיעה עדנה בורנשטיין תחילה באוני עסקני ברית מכבים עתיד, אליה היא שייכת. העסקנים אמרו לה שזה מיבצע נאה וחיובי. הם גם הבטיחו לה לפעול בצה"ל. שלוש-ארבע פעמים הבטיחו לה — ללא תוצאות, לבסוף החליטה עדנה כי הגיע הזמן לעשות משהו בכוח עצמה היא. ראשית פנתה לעתון חדשות הספורט. גם שם אמרו לה שזה מיבצע נאה וחיובי. אשר לצד המעשי, מערכת העתון הצטרפה מאד: אין באפשרותה לארגן את המיבצע. או פנתה עדנה למערכת העולם הזה. זהו עניין חשוב לי מאוד. ואין לי גם זמן תחנות, הודיעה ברצינות גמורה. "ב" עוד יומיים אני מתגייסת לצבא. עד אז, אני חייבת לצלוח את הכנרת לאורכה. אני פשוט מוכרחה להצליח."

בטבריה, התברר כי לא כל כך קל לצי לוח את הכנרת על רגל אחת. שעה ששתי הבחורות ישנו בבית אגודת העברים הן נוצרים על חוף הכנרת, התרוצצו אנשי המערכת בשבירה המיושנת עד שתיים אחרי חצות. חיפשו דיג שהיה מוכן לצאת עם סירתו למחרת, ללוח את הענרות. בעזרתו של צעיר טברני, דוד שטרית, נמצא דיג שהיה מוכן להשכיר את סירת המנוע שלו. כשיצאתי ללוח את שתי השחיניות כי משקיף, תיארתי לעצמי שאזכה ליום של מנוחה ומרגוע, בסירה על הכנרת. כשר תזרתי למערכת, יכולתי להתגאות בשאר נוצר: אם מלכה ועדנה היו שתי הנשים הראשונות שצלחו את הכנרת לאורכה תוך תשע שעות ומשהו, הייתי אני העתונאי הראשון שחתר את אותו המרחק באותה תקופת זמן.

אולם לפני שהיבלות הספיקו להתיבש, הופיעו חדשות הספורט ובישר כי השחיר גיות עשו את אשר עשו כמפעל פרטי של שרי נערות, ושהצליחה לא אורגנה כראוי. אף לא מלה אחת על כך שהעתון עצמו סירב תחילה לארגן את המיבצע, או ש"השתיים הצליחו במימחן רק הודות לעזרת

מכתבים

אחר הצהריים והערב בשמיעת פרקי סוציאליזם ובמסיבות בקן התנועה. לפרברי הערים הנודלות והקטנות, לשכונות העוני, זה המקום הראשון בו היו התנועות. על"י האידאולוגיה שלהן, צריכות להתחיל, כמעט על הכל תנועות הנוער, תנועת הנוער, הסוציאליסטית" התרלה לראות את ה" צעיר תושב שכונת העוני בן עתה-המחר מוכר למתים. ואין ברצונו בדבר אם היתה זו תנועה בע" לת יוכה מפא"ת או מפ"מית. זכור עוד המקרה כאשר, לאחר ההתנשנות בה הוכן אנשי השומר הצעיר ע"י בית"רים, התנפלה כבוצה מאורגנת של אנשי קיבוץ על כמה בני-נוער מעדות-המזרח שיצאו לתומם מבית-קולנוע והכתה בהם בכוח נאמנות, שכן, "בית"ר", "שחר", "שכונת עוני", כל זה נראה לתנועות השמאלית הינו הד. כיום נמשך אותו יחס ההתנכרות של אותן תנועות צייר ניות גם כלפי הנוער העולה.

מוכן מאליו שבמרוצת הזמן התרנל נוער הפר" ביום לראות בתנועת הנוער עוד אחד מאותם הדבי רים שיש לצעיר אשכנזי העשיר, בעל העתיד המובטח, הנימנמיה הנקיה ומקום המנוחים באחד ההרבות היפים. זאילו הוא. הצעיר בן הפרברים, אשר הספיק ע"י אותן תנועות ואשר מוזנו הרו" חני היחיד הוא סרטים זולים וספורי מתח. הוא למד אך תבונה אחת כלפי דבר שאיננו מהבב אותו — האנרוף.

רוח מעין זו לא בקלות ולא בחוסר-סבלנות תי עמר. קראנו שהנוער העובד ברחובות ניסה להכ" ניס למורנו את אותם ה"ו אך אח"כ נירש אותם, "כיוון שהפריעו". האם היה רמי רונברג נרצח אילו לא סקעה בטרם על סבלנותם של מרדכי הנוער העובד ב" רחובות?

מיכאל מנר, תל-אביב
אני סונה אליכם כאל אנשים, אשר פרטי המשע השפל רחובות ידועים להם היטב. אני דורש תגובות ואני רוצה בשכר. אני מוכן לפעול להרי" סח. העולם התחתון המאורגן של רחובות. ברצוני להשותף את כל האמת. התעוררוני?

חבר תנועת-נוער, רחובות
מרוע לא תכתבם על הליכוד, הווחמה והתנאים המניטרים הירודים, בהם חיים יושבי שכונת-שע" ריים? מרוע לא תכתבם יותר על אולת-יהה של המשפחה, הנאשמת הראשית בפרשת רמי רונברג, שכינונה בהצלחה את אור הורקרוים לעבר שוכני הבתים הרעועים של שערים?

לילי מזרחי, חולון
ברצוני לענות לנילוויהדעת של בוגרי התנועה המאוחדת ברחובות (העולם הזה 889). תכתבם כי לא תמיד מתבטאת הבורה בהסגנת כנה, ולפעמים לעומת עצמת את

שמות להודיע לקוראים כי רכש מאות כרטיסים לאחת ההצגות הראשונות של מחזהו הגדול של המחזאי האמריקאי-יהודי הרמן ווק, בכימויו של פיטר פריי ובהשתתפות אהרון מסקין באחד מתפ- קיריו הגדולים והמוזעזעים ביותר עד כה —

המדר נל הקיין
לשם חלוקתם חיים בין הקוראים. לפיכך מתבקשים הקוראים של העולם הזה להבטיח לעצמם בעוד מועד את הגיליון הבא של העתון, שיהיה ממוספר, ושלאחד מבין מאה קוראיו יזכו בכרטיסים זוגיים חינם. מספרי הגיליונות, שבנעליהם יזכו בכרטיסים, יפורסמו כבר כעבור שבוע, והזוכים יקבלו את כרטיסיהם תוך שבועיים בלבד.
קוראים שזכו בכרטיסים זוגיים חיים להצגת התיאטרון הקאמרי —

קזבלו
יקבלו את כרטיסיהם תוך שבוע, הוזכים שכבר המציאו את גליונותיהם למערכת יקבלו את הכרטיסים לביתם עד יום 10.11.54, ואילו אותם הקוראים שטרם המציאו את הגליונות עם הכרטיסים הוזכים (כל מספר המסתיים במספר 74) מתבקשים לעשות זאת אישית במערכת או באמצעות הרואר עד יום 10.11.54, 13.00—9.00 או 18.00—16.00.

כעבור שלושה ימים הודיעה לי המשטרה כי הארנק והתעודות הובאו לה — אך לא הכסף. שמחתי מאוד על השבת האביבה. הצ" טערתו גם על הכסף, כי היה לו ערך סנטר מ.טלי רב בשבילי. אבל כנראה שהארק שמצא את הארנק פיתח גם הוא כסף סנטימנטלי לכסף. על כל פנים, יפה מצדו שהחזיר לי את התעודות ותסך לי חצי שנה של התרוצצויות וטרדות. כדי שלא יחזוב את עצמו, חס וחלילה, לגנב, הריני מודיע שאני מוכר לו את הסכום של 35 לירות (בערך) כמתנה מרצוני הטוב. אם אין לו תוכניות אחרות, הייתי מציע לו שיקנה חולצה כחולה עם שרולים ארוכים בשביל החורף. זה מה שרציתי אני לעשות בכסף, אבל לא הספקתי.

הנאום שלדא הופסק
כאחד ממשתתפי מפני הנדנע" (העולם הזה 888) הייתי רוצה לציין כי נדנע"קשר לא הופיע במסגן בנסיבות מצערות מאד. מאחר ששרהבשחון, סתם לכון, האריך את נאומו בחמש עשרה דקות, לא הופיעה הימורה במפני יומיים רבים של מאמצים

אלמונית, רחובות
הנאום שלדא הופסק
כאחד ממשתתפי מפני הנדנע" (העולם הזה 888) הייתי רוצה לציין כי נדנע"קשר לא הופיע במסגן בנסיבות מצערות מאד. מאחר ששרהבשחון, סתם לכון, האריך את נאומו בחמש עשרה דקות, לא הופיעה הימורה במפני יומיים רבים של מאמצים

כדי לשים קץ להפקעת שערי הגינוי" יים, התלונות וכו', החליטה מפקדת מש" קיפי או"ם בארץ לקבוע את לוח"המחיי" רים הבא, שיסדיר אחת ולתמיד את התג" מול המתאים לכל תקרית ותקרית. המחירון הבא יכנס לחוקסו החל מן הראשון בנובמבר, 1954:
התקפה רגילה, ריות לעבר קיבוץ או מושב (ללא קרבנות), גניבת עדר שלא יעלה על 100 ראש, סויר מוזון שלא יח" דור למדינה מרחק גדול מק"מ אחד: גינוי רגיל.

יררו לשמיון. אני מתפלא מאד כי שרהבשחון דבר עשרים דקות, במקום שלוש דקות.
נדנעי קשר, תל-אביב
קל יותר להכניס רשע לגן-הענדי, מאשר להפסיק נאום של שר.

התיבות מעליבות
המז נשבר לבי, כרכתי כמני (עם האולקוס). המז מעי, יכרוני כליותי, סמרו שעורתי, אחזוני צירים כיולדה — וזאת בעבור תצונת-התיבות (ישמרני אלוהים!) שהתפרסמה בעתונכם. איכה ירדה ממס" לול צלם האדם? אל תשכחו את הורתכם וילדתכם. המתקרא לה חתיכה? התצלמוה במהשופים? התצ"י נזה בצורה סתמה, מושכת ונוררת להרעיעיבה? אלוהים יכפר עונותיכם הכבדים.

ג. בלאו, גבאי בית-כנסת חסידי סטולין, ירושלים
אני רואה את עצמי כנפגע מן התעמולה הזולה למען תצונת-התיבות כוזביות ומכריז בה על נילווייעת למען התיבות מתוצרת האר"י. הרי אפשר למצוא בשפת-הים שלנו קומפלט שלם (בלתי מחוחרך) של התיבות אלו.

אני רואה את עצמי כנפגע מן התעמולה הזולה למען תצונת-התיבות כוזביות ומכריז בה על נילווייעת למען התיבות מתוצרת האר"י. הרי אפשר למצוא בשפת-הים שלנו קומפלט שלם (בלתי מחוחרך) של התיבות אלו.

ברוך ראובן, חולון
אכן, אין חתיכה בעירה.

המנהיג הארום
הייתי רוצה להוסיף את הפרטים הבאים לרשי- מתכם שלשה היובים (העולם הזה 888): הייתי מוכירי חברת: האשלת הארצישראלית עד דצמבר 1929. כאשר התפטרתי, לפי בקשתו של זאב זיבר" טינסקי המנחה, כדי למלא את מקומו כמחלי הי כללי של חברת הביטוח יהודה. היה זה כאשר כוטלה האשרה של זיבוטנסקי, ולא הורשה לן לשוב לארץ. אפשר שהיו מעונינים לדעת כי כאשר פניתי לזכונסול האמריקאי בירושלים, בוי קשתי אותו להתערב לטובת זיבוטנסקי, שאל או" תי בראש וראשונה: "האין זיבוטנסקי קומוניסט מפורסם?"

מקס זלימאן, תל-אביב
מה מותר ליהודי לכתוב?
לאחר שקראתי את הרשימה על שלום אש (העולם הזה 889), הייתי רוצה לפנות אל הסופר הנכבד בשאלה אחת:

זמן קצר לפני פרוץ השואה בפולין, כאשר החל זאב זיבוטנסקי לפעול לחיסול-היהודה, קם שלום אש וכתב: "מה שזיבוטנסקי עושה עתה בפולין עובר כל גבול. בזיבוטנסקי רואה אני את הגוי. אין לו יחס אל היהודי החי, כי אם אל חאיריאה. הודעתו של זיבוטנסקי בפני דעת" הקהל הפולנית על צירף להוציא את היהודים מפולין, מוזיקה לציונות ולאניטנסים החיוניים של עמנו. צירף להיות על לביאבן ומשולל כל רגש אנושי לסובלנות בני-אדם, כדי להוציא את הפה בלעם, כדי למצוא את האומץ המחמיר לבוא בשעת-אימים זו בהצעה כזו לפולין וליהודיה." כליד תארזי הזאת שלא הכיר את המצב בפ"י לון, הייתי רוצה לשאול את שלום אש: האם הוא מודה כי הוא טעה אז טעות מרה, או שמא מוכן הוא להציע את דבריו הישנים גם כיום? צבי זיו, תל-אביב

לא תרצה לפני ש...
בזמן האחרון אנו קורא בתענוג רב את סיפורי הרוצחים, האנשים והכרוניים לימניהם, הכותבים את זכרונותיהם המאלפים כהעולם הזה. אני חרד למחשבה שעור ישנם בארץ רוצחים מוגלגלים לבצע את מעשיהם מבלי להעלות מקורם על ה" כתב את רקע מעשיהם, בעיבוד ספרותי מנוכש. איך לזאת אני מציע לכם לפרסם מיד את המודעה הבאה:

רוצה — עצה.
האם כבר סימת את כל ההכנות?
האם לא שכתת משלוח?
האם כתובים עקרובים דבריד, מיום הלידה ועד ערב הרצח (ועד בכלל), בצורה שהם מתאימים לפרסום?
אם לא — התייעץ תחילה עם כתב העולם הזה הקרוב ביותר! הוא יעמוד לימיני!

אסתר ברזלי, אשקלון
מובן מאליו שהעולם הזה ישמור כסוד מקצועי על כל פרטי הסיפור, עד אחרי המאסר.

התקפה הפוצעת לא יותר מחמשה או רחם, פלישה של למעלה ממחלקה צב" אית אחת, פיצוץ צינור מים, מוקש בדר" כים, הורדת רכבת מן הפסים: גינוי חריף.
התקפה המפילה לא פחות מחלל אחד ולא יותר משלושה חללים או 20 פצ"ר עים. מעצר סירת דיג עד 50 טון, טיסה מעל שטח המדינה, שוד של עדר בן 500 ומעלה, החקפת-אש מרוכזת על מושב-עולים או המטרת רימונידי לחדרי שינה: גינוי חמור.
מעצר אניה של 50 טון ומעלה, הריגת 20 אורחים ויותר: גינוי חמור ביותר. פציעת משקיף או"ם: נקיסת אמצעים של ממש.
החמשייר
הוא שאל נערה — שמה מרים — "התהי לאשתי עד עולם?" היא ענתה "לא! ודי!" והזוג זאזו וזו... כשלוס ואלוהו טר קיצם.

השבועון המצויר לאיפורסציה

Handwritten signature: שלום כהן